

Telegraful Roman

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 14 cor., 6 luni 7 cor., 3 luni 3 cor. 50 fil.
Pentru monarhie pe an 16 cor., 6 luni 8 cor., 3 luni 4 cor.
Pentru străinătate pe an 24 cor., 6 luni 12 cor., 3 luni 6 cor.

Abonamentele și inserțiunile să se adrezeze
Administrației ziarului «Telegraful Român», Sibiu, str. Măcelarilor 45.

Corespondențele
să se adrezeze Redacției «Telegraful Român», str. Măcelarilor Nr. 45.
Scrisori nefrancate se refuză. — Articoli nepublicați nu se înapoiază.

INSETIUNILE:

Pentru odată 14 fil., — de douări 24 fil., — de treiuri 30 fil
rândul cu litere garmond.

Biserica ortodoxă rusească.

Sibiu, 12 Septembrie n.

Sguduirile cele mari, prin cari a trecut și trece încă marele imperiu rusesc, n'au putut să lase neatinsă biserica ortodoxă, al cărei cap văzut era mai nainte însuși țarul, ca cel mai mare, nu numai în stat, ci și în biserică.

După isbuinirea revoluției rusești, contrarii legii și credinței pravoslavice credeau și așteptau, ca să se întâmpile acum și în Rusia aceea ce s'a întâmplat în Francia, — despărțirea bisericii de către stat, sau abandonarea bisericii din partea statului; dar lucrurile nu s'au întâmplat astfel. Erau prea strânse legăturile între stat și biserică în Rusia și legăturile acestea nu le-a putut rupe nici revoluția, care a mățurat dela suprafață țarismul, cu tot sistemul său corupt și putred de guvernare. Între stat și biserică au rămas și pe mai departe legăturile cele mai strânse în Rusia, ba raporturile au să devină în viitor și mai intime între stat și biserică în vastul imperiu rusesc, pentru că intenționea guvernului revoluționar e aceea, de a da *autonomie* deplină bisericii și de a-i pune organizarea și conducerea pe bazele *sinodalității*.

Guvernul revoluționar rusesc vrea, ca biserica ortodoxă rusescă să fie biserică liberă în stat liber; de aceea primul lucru pe care l'a săvârșit cu privire la biserică a fost acela, că a cassat instituția procururii suprême, ca organ de controlă în sfântul sinod, funcție creată de Petru cel Mare, în scopul, ca să supravegheze și controleze neîntrerupt afacerile bisericești de orice natură, dar funcție, care n'a fost din capul locului simpatică nimănui, ba din contră, urgită a fost de cler și de mireni deopotrivă, pentru că deschisese ușa spionajului și a denunțărilor în biserică.

In locul procurorului suprem, guvernul revoluționar rusesc a creat, ca în toate statele, ministerul cultelor, cu dreptul și îndatorirea de a supraveghea și controla toate bisericile, deci și biserica ortodoxă rusescă. Ministrul de culte apoi a luat înțelegere cu episcopatul bisericii rusești, ca nouăle raporturi dintre stat și biserică să fie stabilite într'un sinod bisericesc, ori într'un congres, care va fi convocat cât mai curând și pe seama căruia lucrările le pregătește tocmai acumă o comisiune mixtă, compusă din funcționari de ai ministeriului de culte, din funcționari de ai ministeriului de interne și din membri numiți din partea sfântului sinod al bisericii pravoslavnice rusești. Scopul e, ca organizarea și conducerea bisericii să fie pusă pe astfel de baze, ca și pentru viitor să fie asigurată pe seama bisericii ortodoxe rusești rolul de biserică de stat, să fie asigurată pe seama religiei greco-orientale poziția exclusivă de drept public, pe care a avut-o și mai na-

Se vede și se poate constata din acestea, că și dacă imitează rușii pe cei din apus în privința democratizării statului lor, în cele bisericești totuși nu-i imitează, pentru că rușii, cum am spus, prea sunt legați de biserică, de biserica lor pravoslavnică.

Comisiunea despre care fu vorba a căzut de acord asupra următoarelor puncte principale cu privire la organizarea bisericii ortodoxe rusești:

1. Biserica ortodoxă e pe deplin liberă și independentă în Rusia în drepturile ei, se guvernează singură pe sine, în înțelesul sfintelor canoane, și în aceste năzuințe și intențuni ale ei statul nici direct nici indirect nu poate să o impedece.

2. Funcționarii bisericești stau sub controla organelor statului numai atunci, când au să împlinească vreo activitate aparținătoare oficiilor civile, ca de exemplu: purtarea matriculelor, legarea căsătoriilor, desfacerea căsătoriilor.

3. Supravegherea și controla suprême asupra activității preoților, ca cetățeni ai statului, o exerciază ministerul de culte. Iar în caz de controversă decide senatul, ca supremul tribunal de stat.

4. Statul dă bisericii toate mijloacele pentru susținerea bisericiilor și a instituțiilor bisericești, și tot statul plătește pe toți funcționarii bisericii, și anume, în mod direct, nu prin superioritatea proprie.

S'a ajuns apoi la înțelegere și în privința aceea, ca hotărările sinodului, ori congresului bisericesc, ca corporațione legiuitorale bisericești, să aibă putere de drept fără nici un fel de altă aprobare ori întărire, și să fie obligătoare și pentru credincioșii bisericii aflători în afară de hotarele statului rusesc. Măsura aceasta s'a aflat de necesară din acel motiv, că mulți ruși pleacă din țară în străinătate, unde apoi își desfac căsătoriile și pășesc la căsătorii nouă. În viitor astfel de divorțuri vor trebui să fie împedicate, în interesul bisericii, dar și al statului rusesc.

Impărțirea funcțiilor în biserică se va face prin alegere, și anume, dela cel mai mic, până la cel mai mare: mitropolitul-primăt, ori patriarhul, care și va avea reședință în Moscova, unde au rezidat și în vremea veche căpetenile supreme ale bisericii ortodoxe rusești.

In momentul în care s'a decretat, că pe toți funcționarii bisericii îi plătește statul, să a decis și soartea avelilor bisericești, cari vor trece în proprietatea statului. E afară de orice îndoială, că adunarea constituantă rusescă va decide confiscarea moșilor și împărțirea lor între popor, și astfel nu se va putea face excepție nici cu moșile mari și multe mănăstirești din Rusia și cu avere de altă natură a bisericii ortodoxe rusești. Vor fi secularizate toate, ca în România la timpul său.

Statul ca formă de viață.

După Rudoif Kjellén, prof. un. în Uppsala (Suedia).
(Urmare).

In mod tipic se manifestă aceasta numai în urma unei apăsări mari externe. In orele de nevoie națiunea învață a se cunoaște pe sine însăși. Poporul din Suedia, împărțit mai năntă în comunități provinciale, a învățat lucrul acesta pe vremea lui Engelbrekt, afilându-se în jug danez. Membrii bătuți și desprăiți ai Franției au făcut în aceeași vreme o experiență la fel atunci, când fecioara dela Orleans a desvăluit steagurile în contra englezilor. Istoria universală a trecut forțele astfel deslanțuite în registrele ei, ca pe cele mai puternice, mai valoroase și mai misterioase. In fața tribunalului ei formează forță aceasta, și numai ea singură, dovada despre nașterea popoarelor.

Când conștiința de a fi membri ai unei personalități superioare, mai mari, pătrunde pentru întâia dată pe aparținătorii unei națiuni, atunci națiunea aceasta intră adevăr a «devenit om». La punctul acesta, procedura biologică se prefecă în procedură politică. Pentru că națiunea, care se simte matură, vrea să fie și *recunoscută* de matură. Ea vrea să fie sdrobit sistemul existent de stat, cătă vreme pentru ea nu este loc în acest sistem. Ea vrea să fie ca suverană egală în dreptățită cu membrii de mai năntă ai sistemului. Pretinde întărirea ei în formația de stat. Forma acestei pretensiuni e după tip iarăși o declarație de independență. Desvoltarea aceasta a dus pe olandezii la 23 Ianuarie 1579, pe americani la 4 Iulie 1776, pe norvegieni la 17 Mai 1814 și la 7 Iunie 1905, iar pe bulgari la 5 Octombrie 1908.

Forma existenței de stat formează deci pentru națiune peatra unghiulară a dorului de viață. Si numai prin aceasta se desparte ea în afară de celelalte. Acum poate să-și adape solidaritatea naturală din isvorul loialității și din al întregei munci a puterii de stat. Dar s'a căștigat prin aceasta ceva ce e și mai adânc. Prin stat națiunea primește conținutul superior spiritual, care ei îl lipsește. Instinctele ei oarbe sunt ținute în frâu tare din partea statului, prin înțelepte idei ale dreptului. Forța ei naturală a intrat acum într-un stadiu mai mult de recunoaștere, plin de rașune. Sub ademenitoarea aparență a libertății, ea singură s'a băgat în lanțurile responsabilității istorice.

Acesta e isvorul, începutul și cuprinsul principiului de naționalitate, una din cele mai mari idei, cari au stăpânit vre-o perioadă, cândva. Cu etate istorice nu se poate lăuda, pentru că înainte de mijlocul secolului al 19-lea n'a avut nici un rol la formarea statelor. Si dacă națiunile înseși sunt vechi, pretensiunile lor conștiiente în privința individualității politice sunt tinere. In vechime așa ceva nu era cu-

noscut. In Grecia s'a laborat cu microcosmi politici, din cari n'a eşit nici odată o unitate națională, iar în Roma cu macrocosmul, care stăpânea pe aliații și vasali naționalităților inegale. Evul mediu, inclusive epoca monarhiei absolute, asemenea nu a luat noțiță despre realitatea existenței națiunilor. Pentru imperiile dominoare de atunci era tot una, dacă ele sunt compuse din mai multe feluri diferite de popor, ori nu. Si nici științei nu i s'a fost deschis ochii în privința aceasta. Nici chiar Montesquieu nu știe nimic despre dreptul și puterea națiunii la formarea statului. Iar pentru dreptul natural nu existau peste tot forme ori graduri de mijloc, între singuratici și totalitatea lor, între omenime. Iși înțemeia statele pe tipuri abstrakte omeniști, în proporția mijlocie a francezilor, germanilor, englezilor, etc. și pe indivizi aceștia îi punea în serviciul puterii adevărate de mișcare a dezvoltării, — fără a mai vedea și alți eroi în istorie!

Teoria aceasta, pusă în cumpăna istoriei universale și căntărită cu conștiințiositate, a fost aflată de prea usoără. Ea a devenit fapt în corsicanul fără patrie, — Napoleon Bonaparte. In Napoleon vedem încercarea uriașă a omului singuratic de a cuprinde lumea în numele său propriu, fără vreo idee în sine, fără națiune în jurul său și fără Dumnezeu deasupra sa!

A trebuit să vină această greșală, această supraîncordare a individualismului, pentru că naționalitățile să se deștepte în general. Singur și numai prin îngenunchiata, dar de nou restabilită conștiința națională a Spaniei, Germaniei și Rusiei, a urmat răsturnarea puternicului. Si atunci s'a făcut o descoperire politică, mai mare decât oricare dela descoperirea individualului din partea creștinismului, anume, recunoașterea, că mai există o personalitate în istorie, și că această personalitate e națiunea. Dar întocmai ca atunci, când al doilea actor a pășit pe scenă în teleaga lui Tespis: tragedia s'a putut începe numai în sens adâncit. Dintre cele două personalități națiunea e cea mai mare. Individual nu e măestru, ci unealtă. Națiunea, și nu omul singuratic, e adevărată eroină a istoriei!

Concepția aceasta o aflăm ca simbure încă în vorbirile lui Fichte către națiunea germană, rostită la 1807 în Berlin, cu acompanierea sunetelor de tobe ale trupelor franceze de ocupație din apropierea salei. Școala istorică a suprataxat până la unilateralitate concepția, iar din partea diplomaților dela congresul vienez ea s'a simțit mai târziu violată, fiindcă acești domini nu au aflat de necesar să o considere la stabilirea novei lor hărți politice. (Olanda și Belgia unite, — împărțirea Italiei și a Germaniei conservată). Chiar și o pastorală din 1849 a sinodului din Viena a numit-o și condamnat-o ca «rămășiță a paganismului». Legitimitatea și regimul antisemită au pășit aici ca judecători,

La anul 1863 încă a fost sprijinită refuzarea din ceealaltă parte, de către Ioly, care clădea pe temeliile individualismului revoluției franceze. Dar a venit Mancini și a proclamat principiul naționalității în a sa: «Sfântă și divină cauză» (1851), principiul pe care voea să-și clădească întregul drept al gînților, cu vestitele sale conferențe despre naționalitate, ca fundament al dreptului gînților. A fost o concentrare spirituală a nouei Italie. Sub cunetria franceză a lui Napoleon III și-a început atunci ideea aceasta acțiunea victorioasă, ca motiv al istoriei universale, și de atunci nu mai avea să dispară de pe scenă.

(Va urma).

Intrunirea dietei. Astăzi după ameaz la orele 3 se intrunește dieta țării, pentru a asculta programul domnului ministru president Wekerle. Asupra programului se va pronunța apoi fiecare partid din camera ungară, prin șeful ori prin oratorul său. În numele partidului național al muncii va vorbi contele Stefan Tisza, care în scopul acesta a sosit dela front încă eri în Budapesta și a luat parte la conferența partidului, ținută eri seara. Peste câteva zile contele Tisza va păcea de nou la front. La programul guvernului va vorbi și un deputat naționalist român, în urma hotărârii luate în conferența deputaților naționali români ținută tot eri în Budapesta.

REVISTĂ POLITICĂ.

Spania. Opinia publică în Spania, înainte cu câteva luni, era foarte mult influențată în favoarea antantei, și împotriva puterilor centrale. Acum se anunță din Madrid, că părările s'au schimbat binișor în favoarea Germaniei și a Austro-Ungariei. Măsurile militare au restabilit ordinea în Spania. Tulburările din această țară nu erau altceva, decât apariții revoluționare puse la cale de agenții antantei, care ar vrea să facă din Spania o republică răsboinică.

N'a pierdut speranța. Prim-ministrul englez, Lloyd George, a rostit Sâmbătă la Virkenhead un mare discurs, în care a încercat să arate, că Rusia cu toate pierderile suferite n'are să se lăpeze nici acum de aliații săi. Lloyd George are toată încrederea în șefii revoluției rusești, în guvernul provizor al lui Kerenski, și promite, că Anglia va veni bucuros în sprijinul Rusiei, să i redevinse pe puterile amoroșite. Ce va face însă poporul rusesc, aceasta n'o prea spune discursul d-lui Lloyd George.

Străinătatea și politica de naționalități. Revista din Lau-

sanne, *La revue politique internationale*, conține un studiu mai mare despre chestiunea naționalităților din Ungaria.

Publicăm, după ziarul Világ, următoarele părți din revista elvețiană:

In preajma răsboiului universal, un democrat maghiar, d-l Oscar Iászi, a luat în apărare naționalitățile. Cartea sa face impresie cam doctrinară, culeorile sale sunt prea întunecate — cum se întâmplă adesea în lucrări de propagandă, — dar intențiile sale sunt generoase și rationamentul corect. Scriitorul dovedește, că *nu puterea brutală și nu meșteșugurile au întemeiat și susținut caracterul maghiar al țării, ci realitatele economice și sociale*. Ar fi absurd și zadarnic a voi să îndreptezi legile desvoltării istorice prin mijloace alese după bunul plac. Numai colaborarea *de bunăvoie* a popoarelor libere poate să producă o largă și sinceră contopire. În acest scop trebuie să existe școale bune, administrație bună, în limba poporului, și deplină libertate pe seama fiecărei națiuni, ca să-și poată desfășura civilizația sa particulară. Tinta Ungariei moderne este cu neputință să fie alta, decât o democrație poliglotă în cadrele statului ungar. Democrația aceasta poliglotă are să-și împlinească ușor problema de a construi o puncte între Ungaria și popoarele din Balcani.

Lupta cu submarinele. Un politician de frunte din o țară neutrală s'a pronunțat asupra luptei cu submarinele, în care e angajată Germania, astfel, că ea nu are se ducă la învingerea desăvârșită a antentei. «E adevarat, — a spus acest politician, — că lupta cu submarinele prindă perderi enorme antantei; dar dacă operațiunile nu vor lua proporții de trei ori atât de mari ca până acum, despre vre o sdobrigere a antantei nici vorbă nu poate să fie. Antanta încă nu e lipsită de alimente. A început și ea să facă economii și astfel la infometare nu se mai poate gândi și calcula. De altă parte eără și de netăgăduit, că învingerea antantei, chiar și în casul, că America ia parte la răsboi din toate puterile, e esclusă de tot, din pricina luptei cu submarinele. Aceasta o știe Germania foarte bine și de aceea așteaptă linștită, ca acum antanta să facă primul pas de apropiere în interesul păcii. Tot așa de sigur și apoi și aceea, că Germania tocmai dacă ar accepta propunerea și condiția antantei, ca înainte de începerea per tractărilor de pace să se ordoneze armistițiul general, la aceea nu s'ar învoi odată cu capul, — din motive ușor de înțăles, — ca tot atunci să se sistene și lupta cu submarinele. Pentru lupta cu submarinele, deși nu aduce pe seama puterilor centrale învingerea decisivă militară, le asigură totuși superioritatea și invincibilitatea față de antantă. Cu alte cuvinte, submarinele formează arma cea mai puternică în ac-tualul răsboi.

Valuta germană sub durata răsboiului.

Desigur nici una dintre marile puteri europene nu a dovedit atâtă tărie și pri-cipere pentru organizarea finanțelor și apărarea valutei sale, sub durata răsboiului, ca Germania, contra căreia se poartă azi — pe lângă luptă pe teren militar — și o aprigă luptă pe teren economic. Germania singură a fost în stare, ca exclusiv din propriile sale puteri și mijloace să-și acopere uriașele cheltuieli ale răsboiului, să îngrijească de finantele Bulgariei și Turciei și să avanseze chiar și monarhiei noastre anumite ajutoare financiare, special împrumuturi valutare și pentru diverse emisiuni de efecte private.

Toți cei ce au cercetat mijloacele, care au făcut cu putință, ca Germania să poată satisface tuturor trebuințelor financiare extraordinare, reclamate de imprejurările grele ale răsboiului, au constatat, că aceste mijloace rezidă parte în *puterea și activitatea economică a marelui imperiu*, parte în *măsurile luate din vreme și cu energie în scopul delăturării greutăților și inconveniențelor*.

Blocată pe mare și înconjurată pe uscat aproape numai de inimic, Germania a fost, așa zicând, total izolată și avizată exclusiv la puterile proprii. Împrejurarea aceasta i-a adus și un mare bine: jertfa fără margini, ajutorul fără seamă al întregului popor german, care i-a pus la dispoziție toate mijloacele financiare, de care a avut nevoie pentru sine și aliații săi. Germania nu a trebuit să apeleze la împrumuturi din străinătate, ba nici chiar la banca ei de emisiune, un fapt de cea mai mare însemnatate pentru susținerea valutei germane.

Jertfa financiară a poporului german a fost resplătită cu cea mai intensivă activitate economică-comercială și cu cele mai salutare dispoziții pentru susținerea valutei, pentru susținerea valorii banilor. Astfel Germania a căutat și i-a succes — cu toate stăvile ce i s'au pus de adversari — să susțină cele mai largi posibile legături comerciale cu statele neutrale, importând și exportând tot ce a fost cu putință. În chipul acesta a ajuns ca bilanțul comercial și financiar față de statele neutrale, bilanț activ până la declararea răsboiului european, să-l mențină — deși pasiv — la un echilibru suportabil. Prin aceasta valutele străine nu s'au urcat prea față de valuta germană. Aceasta din urmă nu a scăzut în măsura așteptată de inimicul ei, cari nu s'au dat îndărăpt dela nici un mijloc pentru a compromite valuta germană. Așa de pildă Anglia a aruncat pe piețele neutrale cantități enorme de hârtii de valoare germane. Dar fără rezultat. Germania a rezistat și a făcut față și acestui atac.

Dar dacă cu neutralii nu a putut fi nevoie relații comerciale, cum ar fi dorit, în schimb a căutat să dea un avantaj din ce în ce mai mare la *relațiile comerciale cu statele aliate*, dela cari a importat alimente și materii prime și le-a exportat fabricate etc. și în cari și-a plasat considerabile capitaluri, asigurându-și un rol economic și pentru timpurile de mai târziu. În privința aceasta să ne aducem aminte de ex. la noi în țară de participarea capitalului german la exploatare pentru gazul metan și arăndarea a o mulțime de latifundii. Față cu aceste state a isbutit să susțină activ bilanțul său comercial și financiar, ceea ce a avut de urmare creșterea valutei ger-

mane față de valutele aliaților. Natural, ca să poată ajunge un astfel de rezultat, poporul german a trebuit să-și încordeze în mod extraordinar puterile sale de muncă și să producă neasămănat mai mult, să producă ca să satisfacă trebuințele înmulțite ale imperiului și ale aliaților săi.

Paralel cu activitatea economică-comercială extraordinară, desvoltată sub durata răsboiului, Germania și-a organizat în modul cel mai nimerit circulația mijloacelor de plată asupra străinătății. A înființat în Ianuarie 1916 *Centrala de devize* din Berlin, pusă sub egida băncii imperiale și sprijinită de toate băncile mari din țară. Aici a concentrat tot comerțul cu valute, scoțându-l din mâinile speculanților. Efectul s'a arătat fără întârziere, mai cu seamă că cursurile valutelor au fost stabilite cum-pătă, pe baza ofertei și cererii factice. Centrala de devize a introdus o stabilitate în cursuri, stabilitatea, care s'a menținut favorabil. Așa de ex. pentru Holanda s'a stabilit în Ianuarie 1916 cursul de 236^{1/4} (paritatea 168 74), cursul care la finea anului 1916 era 230^{1/4}. Pentru Elveția cursul a fost și a rămas cca 104—106 (paritatea 81^{1/4}). Din contră pentru monarhia noastră cursul de 67 20 s'a urcat la 69 65 (paritatea 85 06).

Un alt mijloc, prin care s'a căutat să se mențină valuta germană, a fost *augmentarea rezervei metalice de aur* a băncii de emisiune, rezervă care în Iulie 1914 era de 1 5 miliarde, iar în Decembrie 1916 de 2 5 miliardi. Va să zică rezerva a fost urcată în cursul răsboiului cu un miliard. Aceasta are a se mulțumi tot numai spăritului de jertfa al poporului german, care a dat acest miliard aproape numai din prilegiul acțiunii «aur pentru fier». Prin urcarea rezervei metalice s'a putut susținea mai bine raportul de acoperire al bancnotelor emise și cu aceasta și increderea politică față de valuta țării.

Circulația de bancnote încă nu a crescut prea tare, din simplul motiv, că întrebunțarea de clearing în Germania e foarte desvoltată. Singură Anglia o întrece. Suma bancnotelor din circulație, care în Iulie 1914 era de aproape 3 miliarde, în Decembrie 1916 a fost ajuns la 7 5 miliarde. Acoperirea metalică facea la declararea răsboiului — în August 1914 — 26 4%, iar la finea anului 1916 — 34%.

In sfârșit trebuie să amintim și aceea, că Germania pentru susținerea valutei sale nu s'a dat înapoi — când a fost nevoie — nici dela *exportul de aur în străinătate*. Numai înainte de aceasta cu câteva timp a dat Amsterdamului 70 milioane mărci în aur în scop de a impiedica o creștere prea mare a valutelor holandeze.

Aceste ar fi în scurt bazele și mijloacele, prin cari imperiul german și-a susținut valuta sa solidă și puternică. Dacă însă nu ar fi fost stăruința fără margini a poporului german de a-și urca — cu toate mijloacele posibile — producținea, și dacă acest popor nu și-ar fi limitat trebuințele la strictul necesar de existență, desigur nu ar fi putut obține astfel de rezultate splendide într-o susținere intactă a finanțelor și valutei sale. — Iată de ce se poate zice — cu drept cuvânt, — că întreg poporul german, nu numai cel dela fronturi, a dus și duce o luptă supraomenească pentru asigurarea libertății sale economice. Lupta lui va rămâne pilda pentru toate popoarele lumii: mari și mici.

«Rev. Economică».

vostru de ostași cinstiți. Martiri ați fost, soldaților! Însă nici odată trădători, și nici odată lași.

Ostaș! Ce erați voi în zilele revoluției? Erați iubirea noastră, bucuria noastră, mândreța noastră. Am văzut prăbușirea tronului Romanovilor. Si pentru înțâia dată în viața noastră gloantele soldaților au cântat nouă cântec, nu cântecul morții, al necinstei și înjosirii, ci cântecul ne mai auzit al libertății și bucuriei. Vă mai aduceți aminte de soaptele iubirii, ale iubirii fără margini și ale duioșiei din pri-virile acelora, cari de mult s'au desvățat de a mai râde?

Si ce s'a ales, ostași, din toate acestea? Voi ați fost acei afurisitori, cari beți pe străzi, în automobile, cu arma în mână amenințați femei și copii, și cu glas răgușit ocărăji poporul? Si auzit-ați voi, ce v'a răspuns poporul?

«Blaștămați să fiți! Blaștămați!»

Si voi, în turbarea nebună, ați tras focuri și vi s'a strigat într'uina: «Blaștămați!» Pe căți copii ați orfănit? Câte mame ați văduvit? Si auziti voi, ce șoptesc buzele lor, de pe care s'a șters pentru totdeauna orice veselie? Ucigași!

Dar ce va să zică mamele sau orfanii în fața faptei voastre de acum? Voi ați impins Rusia în prăpastie, cum nimeni nu s'a așteptat. Voi ați aruncat la picio-

FOIȘOARA.

Din toată lumea.

— Nutrimentul și răsboiul. — Apelul unui scriitor către ostași țării sale.

Profesorul Abderhalden, dela institutul de fiziologie din Halle, a ținut nu de mult o prelege bogată în învățături despre urmările felului de trai în timpul răsboiului. Se constată, că în zilele de acum stomacul mistuște mai puțin bine bucătale, ca înainte de răsboi.

Pricina slabiei mistuirii e destul de interesantă: *Oamenii de astăzi se supără prea adesea*. La masă și înainte de masă au, de obicei, o mulțime de cauze să se necăjească. Persoanele cu gustul rafinat nu mai găsesc masa și serviciul, de care avu-se odată parte. Împrejurarea aceasta înrăurește fără voie și strică apetitul. Prețul urcat al măncărilor, porțiunile aşa de reduse, turbură zilnic buna dispoziție a omului.

Piperul acesta mult, ce ni se dă la nas, îl simte mai ales *stomacul*, care fără să-și putem porunci incetează lucrarea de mistuire a scumpelor bucătale, sau o face în mod nedesăvârșit.

Profesorul Abderhalden stăruște din toate puterile sale, să uităm necazurile și

să nu ne cățrănim nici înainte, nici în vreme de masă.

Dorința aceasta a profesorului este un interes comun; deoarece alimentele săd cu atât mai puțin, cu cât stomacurile consumă mai perfect, și astfel aceeași cantitate de bucate va ajunge pe timp mai înde lungat.

Învățatul fizilog delă Halle, cere afară de aceasta, ca fiecare individ să *roade bine măncările*, căci stomacul numai astfel poate să scoată materialele nutritive necesare la susținerea organelor corpului.

Calitatea alimentelor noastre nu este slabă, zice profesorul; cu toate acestea organismul nostru ar avea trebuință de o mai mare cantitate din unele substanțe. Bună oară de var. Lipsa lui provine din lipsa laptei. Prin urmare propune, ca varul să se introducă în organism în forma unui preparat chimic.

Unul dintre cei mai cunoscuți scriitori ruși, Leonid Andreiev, publică în Ruscoa Volia un apel sub titlul: *Cățră voi, ostași*.

Dăm, în cele următoare, câteva părți din acest apel viguros, adresat soldaților Rusiei.

Ostași, — întrebă Andreiev, — ce ați fost voi sub Nicolae?

Sub Nicolae, sub dominitorul cu pu-

tere nețârmurită, ați fost robi. Sbiciul și bastonul n'au fost cruceate în dressarea voastră. Au stârbit din voi cugetarea, conștiința, sentimentul de cinste și simțul pentru binele vostru propriu.

— «Omoară pe tatăl tău și pe mama ta, dacă se ridică împotriva meal!» Așa vă poruncește stăpânitorul în puterea sa nemărginită; și voi v'ati făcut ucigașii părinților voștri.

— «Omoară pe fratele tău, pe sora ta, dacă se iubătă pretin și pe toți, cari se răscoală împotriva meal!» vă poruncește autoratul; iar voi v'ati omorât fratele, sora, prietenul iubit, și fiecare din voi v'ati făcut un Cain și ați vărsat sângele celor mai de aproape ai voștri.

Când pe stradă zăream în depărtare coloarea mohorâtă a mantalelor voastre și schințearea baionetelor și armelor încărcate, știam bine ce însemna venirea voastră. Însemna, că: vine moartea.

Viteji ați fost, ostași ruși, pe câmpii de luptă. Istoria lungă a poporului rus cuprinde numeroase urme de statornicia voastră minunată în foc, și într-o răbdă. Cine a auzit gemetul și jaluarea soldatului rus? Cu dinții strânsi, în suferințe nespuse, de multeori râu conduși, adese trădați de comandanți slabii, uneori lăpădați și uitați ați murit părăsiți pe dealurile de zăpadă dela Șipca și pe câmpii din Mandșuria, încreștându-vă în mâinile Domnului sufletul

Răsboiul.

10 Septembrie n.

Frontul dela ost. In apropierea Ocenei rușii și români și-au început de nou atacurile. Ai noștri i-au respins cu pierderi mari. Intre Riga și Duna, în păduri și pe teren mociros, germanii au avut cinciniri succese cu dușmanul. In Macedonia trupele aliate s-au retras în poziții mai bune din calea trupelor franceze și rusești, aflătoare în preputere numerică.

Frontul italian. Ziua de eri a decurs fără vreun eveniment mai mare. O întreprindere succesoasă a soldaților noștri a avut de rezultat 50 de prizonieri și 2 mitraliere.

Frontul dela vest. In Flandria și in Artois numai când și când a fost mai putențat focul de artillerie. Englezii au înaintat pe unele locuri spre linile de apărare germane, dar au trebuit să se retragă fiind respinși de germani. La St. Quentin însă englezii au silit pe germani să se retragă puțin. Azi dimineață germanii și-au recuprat pozițiile perduite. La frontul moștenitorului de tron german francezii au întreprins încercări de înaintare, dar au fost respinși. La Verdun au fost lupte ziua întrăgă. Germanii au intrat în pozițiile franceze pe înălțimea 344, pricinind dușmanului pierderi mari. Și pe alte locuri francezii au suferit înfrângeri cu atacurile lor. Situația a rămas neschimbată. In luna August germanii au nimicit 295 de avioane și 37 baloane dușmane și au pierdut 64 de avioane și 4 baloane.

11 Septembrie n.

Frontul dela ost. La Solca, in Bucovina, trupe rusești au impins puțin îndărât linile noastre. In Galicia de ost și la Prut e activitate vie de recunoaștere. Intre marea oestică și Duna trupele germane s-au ciocnit în mai multe rânduri cu trupe dușmane. Rușii au pierdut cățiva prizonieri. La Husyatîn și la Zbrut am respins încercările de înaintare rusești. Intre Trotuș și valea Ojuzului dușmanul nu și-a repetat atacurile. In Macedonia, la Ochrida, trupe germane și austro-ungare au împediat înaintarea francezilor.

Frontul italic. La Isonzo a pausat lupta. Ofensiva nouă, a unsprezecea dela acest front, începută în 17 August, n'a putut se aduce nici o schimbare în situația răsboiului și nu va aduce nici atunci, dacă italienii vor continua ofensiva. Ocuparea satului Solo e singurul lor succes. Celelalte poziții perdute la început, le-am recucerit. Pe platoul dela Bainsizza-Heiligengeist ne-am mutat linia de apărare pe o întindere de 15 kilometri cu 2-7 kilometri mai îndărât, iar mai mult dușmanul n'a putut să ieșe dela noi. Zadarnice au fost și atacurile îndreptate asupra muntelui San Gabriele.

Cu 48 de divizii au început italienii de astădată ofensiva, pe un front cam de atâtaia kilometri, și micul succes nu stă în raport cu pierderile avute, cari afară de 20.000 prizonieri sunt evaluate la 230.000 morți și răniți. Trupele noastre viteze de sub comanda lui Boroevici vor griji, ca și atacurile următoare italiene să aibă tot astfel de succes.

In Albania, la Berat, ciocniri cu trupe dușmane, cari au fost bătute. Aviatori italieni au aruncat bombe asupra mănăstirii Poiana. Mai mulți oameni și-au pierdut viața.

Frontul dela vest. In Flandria atacurile engleze le-au respins germanii pretutindinea. La St. Quentin s-au desvoltat

lupte, cari au luat încheiere favorabilă pentru germani. Au atacat și francezii, tot fără succes, iar unde au isbutit să intre în poziții germane, le-au pierdut iarăși, pentru că au fost scoși din ele prin contraatacuri. Pe unele locuri germanii și-au împins linile mai înainte.

NOUTĂȚI.

Știre neadevărată. Ziarul din loc «Nagyszebeni Ujság» scrie, că cu ocazia unei sosirei Excelenței Sale, Înaltpreasfințitului Domn Arhiepiscop și Mitropolit *Vasile Mangra* la Sibiul, la gară nu l-ar fi așteptat nimeni și că pe picioare a trebuit să facă Excelența Sa drumul dela gară până la reședință. Știrea e neadevărată. Excelența Sa, conform dispoziției Sale expresă, a fost așteptat la gară numai de domnul secretar Dr. O. Costea, dar de sine înțeleasă că trăsura, și până la reședință a fost însotit de I. P. C. Sa, Dr. E. Roșca, arhimandrit, cu care dela Copșa-mică a căzut impreună. Ce rost poate avea publicarea acestei știri tendențioase și neadevărate?

Sase săptămâni. O consfătuire finită în ministerul de culte ungari, a hotărât, pentru motive de economie în ale materialului de încălzit și luminat, ca vacanțele Crăciunului în toate școalele din țară să dureze din 15 Decembrie 1917 până în 1 Februarie 1918, va să zică șase săptămâni.

Mulțimea cărților. Ziarul *Zeit* scrie: De când țarul și-a pierdut tronul, și de când în Rusia s-au instaurat stările republicane sau chiar anarhistice, cenzura și-a pierdut puterea. Revoluționarii ocupă localitățile jandarmeriei și ale poliției, unde s-au găsit o mulțime enormă de cărți, confiscate în vremea de mai nainte. Numărul acestor cărți este cel puțin de zece milioane de volume. (In 1914 s-au tipărit în Rusia peste 32 mii de opere). Cările confiscate s-au napoiat editorilor, cari firește se grăbesc acum cu desfacerea lor. Publicul cumpără volumele cu atât mai vărtoș, căci voiește să afle ce fel de lucrări oprișe poliția sub domnia țarului.

Deținuți. Guvernul provizor rusesc a dat poruncă, după știri din Petrograd, ca marele duce *Mihail* (care era să fie proclamat țar îndată la începutul revoluției), împreună cu unchiul său, marele duce *Paul Alexandrovici*, să fie deținuți la locuințele lor. Măsura aceasta a guvernului stă în legătură cu conjurația antrevoluționară, descoperită la Moscova. Conjurăti aveau de gând să restabilească domnia țarului.

Nou împrumut de răsboi. Din Berlin se anunță: La al șaptelea împrumut german de răsboi se fac subscrerile în zilele de 19 Septembrie până în 18 Octombrie a.c. sub același condiții ca și la al șaselea împrumut german de răsboi.

Grațiat. Maiestatea Sa Monarhul a grațiat pe osândul la moarte, Dr. *Frideric Adler*, ucigașul prim-ministrului austriac Stürgkh. Tribunalul a condamnat pe Adler la temniță pe 18 ani.

Se sfiește. Presa engleză a publicat știri foarte scurte despre mersul procesului Suhomlinov dela Petrograd. Despre senzaționalele desvelirile, făcute de *Ianushevici* în acest proces, presa engleză nu pomenescă nici un cuvânt.

† Elena Grindean născ. Popp, după scurte și grele suferințe și-a dat sufletul în mâinile Creatorului, Duminecă, în 9 Septembrie n. 1917, la 9 $\frac{1}{2}$ ore a.m., în etate de 59 ani și după 38 ani de căsătorie, în Sibiul. Rămășițele pământești ale decedelei s-au ridicat din capela nouului cimitier orășenesc și s-au depus spre vecinica odihnă în același cimitier, Marți în 11 Septembrie 1917, la 2 ore p.m. Fie-i somnul lin!

Nu se face pace separată. Guvernul provizor dela Petrograd a subscris și el convenția dela Londra, prin care se obligă și nu face pace separată cu puterile centrale.

Târgul de toamnă al Sibiului se ține Vineri, în 14 Septembrie n., și anume, atât târgul de mărfuri, cât și cel de dobitoace. Aducerea de animale cu copită crepată (vite, oi, porci) este oprită, — în considerarea boalei de unghii, ce să iivit pe teritorul orașului și în comună vecină Șelimbăr.

Provocare. Pe baza §-lui 62 din legea industrială sunt provocări toți măestrii din Sibiul, să și inscrie ucenicii la oricare din școalele industriale din loc, până la 15 Septembrie n. c. în mod necondiționat, iar cu începere din 15 Septembrie să-i tri-

mită regulat la școală, pentru că în casă de întrelăsare a împlinirei acestei datorințe, autoritatea industrială va fi necesitară să procedeze cu stricteță față de astfel de măestri. **Autoritatea industrială.**

Situație nesigură. Criza ministerială din Franța stă în legătură și cu astăzi nu multă afacere a lui Almeryda. În organul său, intitulat *Le bonnet rouge*, Almeryda critică aspru sovinisul francez. Acuzat de înaltă «frădă», criticul a fost aruncat în temniță, unde se zice că s'ar fi sinucis. Este însă mai probabil, că Almeryda nu a murit de bunăvoie, ci ca bărbat incomod pentru stăpânirea actuală a Franței a fost omorât, ca bună oară Jaurées.

Anunț pentru găsiștii militari și familiile lor. Începând din 16 Septembrie a.c. se va putea cumpăra carne, dela regia de carne a garnizoanei orașului nostru, numai pe largă legitimație. Familiile găsiștilor aflațori în campanie și ale subofișerilor, cari servesc mai demult, precum și văduvele găsiștilor și subofișerilor căzuți în răsboi, sau răposați în urma străpările din răsboi, asemenea și soților găsiștilor și subofișerilor prizonieri, primesc legitimația aceasta, — pe temeiul documentelor arătătoare, — la Comanda staționii militare în strada Măcelarilor Nr. 29.

Soldatul poligam. Gazete din Franța scriu despre un soldat cu numele Saigler, acuzat pentru poligamie. Bravul militar și-a permis gluma să se căsătorească în toate orașele, unde avea să-și facă serviciul. În felul acesta s'a însurat, după constatăriile de până acum, de sase ori. E interesant, că nici una din cele 6 neveste nu voea să renunțe la voinicul Saigler, care la întrebările judecătorului răspunde nepăsător, zicând: «Ce vă impoartă pe dvoastră afacerile mele particulare! E treba mea, să-mi grijesc de neveste». Judecătorul însă a declarat căsătoriile de nevalabile, și pe Saigler l-a pedepsit cu arest, care și-l va împlini după ce se va întoarce dela front.

Pânză de hârtie și nu postav de hârtie. Toate ziarele au adus vestea, că în timpul cel mai apropiat vom avea postav de hârtie, al cărui preț nu va fi mai mare de 6-8 coroane de metru, și că din acest postav se pot pregăti or ce fel de haine bărbătești și femeiești. Iluzia aceasta trebuie, deocamdată, să dispară. Din postavul de hârtie, fabricat până acum, nu se pot face, decât bluze dure pe seama muncitorilor fabricilor. Vom avea însă pânză de hârtie, din care se vor croi albituri destul de bune și de tot felul.

Kerenski evreu. Una dintre figurile misterioase ale revoluției rusești este însuși prim-ministrul de astăzi, Kerenski. Din simplu avocat ajunge, în scurtă vreme, dictator al Rusiei. Se povestea, că-i tuberculozos în mare grad, și că zilele săi sunt numeroase. Mai târziu i-a ieșit vestea, că se luptă la front în primul sir, și că a fost rănit la un picior. Bolșevikii (maximaliștii) erau să-l arunce în aer prin o bombă aruncată sub automobilul său. Acum se scrie, că familia Kerenski este evrească, de origine din Riga. Kerenski s'a lăpădat de lege, dar doi frați ai săi sunt și astăzi evrei, și trăiesc în Johannesburg din Africa.

Ironie. Gazeta pacifistului francez *Callaux*, intitulată *Le Pays*, face următoarea propunere — firește în ironie, — și o recomandă spre primire camerei franceze: «Proiect de lege: 1. Numai acei scriitori, pictori și compozitori au talent, cari sunt nașuți în Franță sau într-un stat aliat cu țara aceasta; 2. În considerare că Anglia este astăzi o excelentă prietenă, scriitorii Shakespeare, Dickens și Macaulay se consideră — până la altă dispoziție — de genii; 3. Este permis, ca italianul Gabriele d'Annunzio să fie socotit ca bărbat distins extrăordinar; 4. Sub pedeapsă aspră este opriț, ca cineva să păstreze în bibliotecă pe Goethe, Schiller, Wagner și Mozart, afară de cazul când cineva este o inteligență problematică; 5. Ministerul francez de externe va publica tot la trei luni o listă a popoarelor, care sunt îndreptățite să da naștere talentelor și geniilor.»

Sanatorul pentru tuberculozi. Pe seama sanatorului pentru tuberculozi, proiectat să înființeze din partea cassei de asigurare a muncitorilor din cercul sibian, au mai intrat următoarele dăruiri: Dela Dr. Carol F. Jickeli 200 cor. Gustav Melzer 100, M. Vogelsang 100, Iosif Dietrich 50, Catarina Lutz 5, Vilhelm Benkner 20, Iuliu Frenk 10, Nicolau Borsos 3, F. Köriger și fiul 30, Mănăstirea Ursulinelor 5, Gustav Ziegler 20, Marcu Mandl 10, Georg Serfőző 20, Georg Theil 50, Adolf Schimelpfenig 5, Comitetul reuniunii de ajutorare a muncitorilor, în loc de cunună pe scriitori muncitorii Iosif Huber 10, Rudolf Fetscher 30,

Frideric Geissberger 20, Albert Weiss 10, Albert Haverl 20, Carol Paulini 3, Paul Kolozsvári 2, Robert Stattin 10, Hanna Adleff 5, Ludovic Pesamocca 5, Andrei Mordt 2, Frideric Porr 2, Simeon Loloi 2, George Baciu 3, Frații Fonn 20, Mateiu Gerson 20, Ivan Stoicze 2, Iosif Jickeli 50, și Adolf Markoczy 4 coroane. Le esprimă mulțumită tuturor:

Direcționea.

La așezământul de binefacere, numit Reuniunea română de înmormântare din Sibiul, au fost primiți următorii membri noi: Ioan Candrea anticvar și soția sa Hatetă n. Deaniu, Alexă Odor, funcț la «Albină» și soția sa Maria n. Sârbu, Ana N. Miclăuș (Săliște) Alexandru Bârsan înv. (Rusciori), soția sa Paraschiva n. Popovici, Maria Bârsan n. Petrișor, văd. de econom (Corbi); în același timp s'a plătit ajutorul statutar după răposatul membru Dr. Alexandru Vasile adv. cu care numărul membrilor decedați din sinul Reuniunii a ajuns la cifra de 318. Taxele la 60 bani se plătesc la cassarul substitut Timotei Popovici, profesor (Strada Cisnădiei Nr 7), la care se fac și înscrieri de membri noi cu taxa de 2 cor. pentru înscriere și de căte 60 bani după cazurile de moarte ce se vor ivi în viitor. Vic. Tordășianu, președinte.

Teatrul cinematograf. Joi în 13 Septembrie se reprezintă la Apollo, în strada Schewis nr. 1, Contesa Hella, mare film în 5 acte, după un roman. În rolul principal Hella Moja. Începutul reprezentărilor la 6 $\frac{1}{2}$ și la 8 $\frac{1}{2}$ ore seara.

Inștiințare.

— **Incepulturul anului școlar la gimnaziul român din Brașov.** —

Anul școlar 1917/18 la școalele medii gr. or. române din Brassó (Brașov) se va începe în 1 Septembrie st. v. 1917 adecă în 14 Septembrie st. n. Părinții, cari doresc să-și dea copiii la aceste școale, sunt poftiți să se prezinte cu fiii lor în cancelaria direcției școlare în zilele de 1, 2 și 4 Septembrie vechi, adecă în 14, 15 și 17 Septembrie st. n. pentru înscriere.

Școlarii cari se înscriu pentru prima dată la școalele noastre medii, vor aduce: testimoniu școlar, certificat de naștere și certificat de revaccinare. Testimoniu școlar de pe clasa precedentă au să-l prezinte toți școlarii, cari vin să se înscrie, și să școlarii cari au absolvit clasa precedentă la școalele noastre.

Din 31 August și până în 2 Septembrie vechi, dela 8-11 ore a.m. se vor ține examenele de corigență. Cei ce s'ar prezenta mai târziu, au să dea petiție la direcție, fabricată dovedind cu atestat valabil cauza întâzierii.

Examenele private se vor ține în zilele de 15-19 Septembrie vechi, având școlarii privatii să se prezinte până cel mult în 15 Septembrie în cancelaria direcției școlare și să plătească taxele școlare și de examen.

Notă. Școlarii cari vin dela un institut, unde în gimnaziul superior nu au învățat limba grecească, vor avea să dea un examen de primire din limba grecească.

Suma didactului și a tuturor taxelor școlare în gimnaziul inferior și școala reală este de 57 K pe an, iar în gimnaziul superior (cl. V.-VIII.) de 83 K pe an. Școlarii cari se înscriu pentru întâiadată la una dintre școalele noastre centrale gr. or. române de aici, plătesc (în gimn. sau reală) încă o taxă de primire de K 8, odată pentru totdeauna peste suma mai sus arătată. Școlarii neromâni plătesc didactru și taxele dublu.

Școlarii, cari vor să fie scutiți de didactru, trebuie să-și înainteze petițiunile până în 30 Septembrie st. v. la cancelaria Eforiei școlare.

1. Indreptății a petiționa sunt acei școlari săraci, cari au moralitatea bună și nota generală din studii foarte bine, sau bine. Cu nota suficient pot să fie scutiți numai acei elevi, cari sunt de aci din loc și cercetează clasa I. și II. gimnaz. s'au reală.

2. La petițione se adcluză atestatul de paupertate dat de oficiul comunal, dar vizat de parohul local.

2. Toți petenții au să acludă și testimoniuul ultim de clasă.

Sc

Nr. 188/1917 of. ppresbit. (173) 1—3

Concurs.

Pentru ocuparea postului de paroh din parohia de clasa III Ciceu Hășmaș prin aceasta se deschide concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Roman».

Emolumentele impreunate cu acest post sunt cele fasonate în coala B., pentru întregirea dotației preoști dela stat.

Concurenții au a-si așterne rugările concursuale, instruite conform normelor în vigoare, la subsemnatul oficiu protopresbiteral în terminul deschis, indicat mai sus, și a se prezenta în timpul regulamentar, pe lângă prealabilă încunoștințare a subscrișului, în vre-o Dumineacă ori sărbătoare la biserică parohială spre a cânta, predica și eventual a liturgiei.

De s, 18 August 1917.

Oficiul protopresbiteral al tractului gr.-or. rom.

Deș, în conțelegere cu comitetul parohial competent.

Teodor Hermann,
protopresbiter.

(174) 1—3

Concurs.

Pentru ocuparea posturilor de învățători la mai jos însemnatele școale confesionale rom., din protopresbiteralul Ilia-Mureșană, prin aceasta se publică concurs cu termin de 15 zile dela prima publicare în «Telegraful Român» și anume:

1. **Cerbia**, salar anual: 400 coroane dela popor, 200 coroane ajutor consistorial, iar restul dela stat votat cu res. Nr. 125,610/909, care ajutor se va pune în curgere pe baza documentelor învățătorului ales, pentru care însă comuna biserică nu ia răspunderea asupra sa; 20 coroane relut de grădină, cvartir în natură în edificiul școalei și lemnele de încălzit.

2. **Fizeș-Băgara**, salar anual: 400 cor. dela biserică, 200 cor. ajutor consistorial, iar restul dela stat votat deja, cvartir în natură și relut de grădină 20 coroane și lemne de încălzit necesare.

3. **Târnava**, salar anual: 1000 cor. dela comuna bis. solvibil în rate lunare, iar restul dela stat, locuință în natură în edificiul școalei, 1/8 jug. grădină sau 20 cor. în bani, 2 stângeni de lemne de foc.

Doritorii da ocaupă vreunul din aceste posturi, au a-si așterne suplicele, conform normelor în vigoare, subsemnatului oficiu până la terminul sus indicat și a se prezenta în vre-o Dumineacă sau sărbătoare la biserică, spre a-si arăta dexteritatea în cântări bisericesti și a fi cunoscut de popor.

Învățătorul ales va fi îndatorat, ca pe lângă provederea instrucțiunii în școală, să instrueze elevii și în cântării bisericesti și să-i conducă în Dumineci și sărbători la biserică și să cânte cu ei la sfânta liturgie.

Ilia-Murășana, la 15 August 1917.

Oficiul protopresbiteral român gr.-or. al Iliei-Murășene, în conțelegere cu comitetele parohiale.

Dr. Ioan Dobre,
protopop, și adm. protop.

Nr. 1566/șc. 1917. (172) 2—3

Concurs.

Din partea Consistorului din Oradea-mare, pentru postul de rector și prefect de studii la internatul nostru diecezan din Beiuș, se publică concurs.

Beneficiul impreumat cu postul de rector este: locuință și proviziune întreagă în internat, precum și 800 coroane (opt sute), prefectului 400 coroane (patru sute) în bani plătiți în rate lunare anticipate, precum și locuință și proviziune în internat.

Cei ce vor recurge la una sau alta din aceste funcții, vor avea să dovedească, că:

1. Sunt români ort. și aparțin mitropoliei gr. or. române din Ungaria și Transilvania.

2. Că au cel puțin testimoniu de maturitate și calificație preoștească pentru parohii de clasa primă.

3. Că în serviciile anterioare au dovedit sărăguință și purtare bună.

4. Că sunt necăsătoriți.

În lipsă de recurenți calificați sau acceptabili, vor fi admisi la concurs și teologii cu absolutorii în regulă. În caz de extrema necesitate se vor admite la concurs și preoți binemeritați.

Se observă, că atât rectorul, cât și prefectul conform prescriselor §-lui 6 din

regulamentul pentru administrarea internatului au permanent să locuească în internat.

Recursele se vor prezenta la acest Consistor până inclusiv în ziua de 1 Oct. a. c. stil nou.

Oradea-mare, din ședința Consistorului episcopal, că senat școlar, ținută la, 21 August (3 Sept.) 1917.

A. Horvath,
președinte substitut.

Nr. 441/917

(169) 3—3

Concurs.

Pentru întregirea posturilor învățătoriști din comunele numite mai jos se publică concurs cu termin de 15 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

1. **Blăjeni-Plai și Sat.** Salarul se plătește 1000 cor. din repartiție, iar restul dela stat, încuviințat sub Nr. 17.840 și se va pune în curgere pe baza documentelor învățătorului ales. Cvartir și grădină în natură,

2. **Bulzești de Jos.** Salarul se plătește 600 cor. din repartiție, iar restul dela stat, încuviințat sub Nr. 171.779/914 pe baza documentelor învățătorului care va fi instituit. Cvartir și grădină în natură.

3. **Crăciunești.** Salarul se plătește 400 cor. din repartiție, iar restul dela stat. Cvartir și grădină în natură.

4. **Hărțăgani.** Salarul se plătește 600 cor. din repartiție, iar restul dela stat. Cvartir și grădină în natură.

5. **Luncioiu de Sus.** Salarul se plătește 300, eventual 600 cor. din repartiție, iar restul s'a pus în vedere dela stat. Cvartir și grădină în natură.

6. **Scroafa.** Salarul se plătește 300 cor. dela comuna biserică, iar restul dela stat, încuviințat sub Nr 161619/913 și se va pune în curgere pe baza documentelor învățătorului care va fi instituit. Cvartir și grădină în natură.

7. **Tomnatecul de Jos și de Sus.** Salarul se plătește 400 cor. din repartiție, iar restul s'a cerut dela stat. Cvartir și grădină în natură.

Cei aleși sunt datori a propune și în școală de repetiție, a instrua elevii în cântări, a-i conduce în Dumineci și sărbători la biserică și a cânta cu ei.

Concurenții au să-și înainteze cererile, instruite conform normelor în vigoare, la subsemnatul oficiu protopopesc în terminul deschis și să se prezenteze în vre-o Dumineacă sau sărbătoare pentru a cânta și a face cunoștință poporului.

Brad, la 26 Iulie 1917.

Oficiul protopopesc gr. or. al Zaranului în conțelegere cu comitetele parohiale.

V. Dămianu,
protopresbiter.

Nr. 47/1917 of. par. (170) 3—3

Concurs.

Pentru ocuparea postului de învățător la școală noastră gr. orientală din comuna **Cucerdea română**, protopresbiteral Târnava, se publică concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Emolumentele la acest post sunt 1200 cor., salar fundamental, din care 300 cor. dela popor prin repartiție, iar 900 cor. ca ajutor de stat.

Cvartir în natură corăspunzător în edificiul școalei și grădină de 400 stângini.

Învățătorul ales este dator să conducă copiii în Dumineci și sărbători la biserică, să cânte cu ei la sfânta liturgie, precum și a ținea școală cu elevii de repetiție.

Invățătorul este dator în terminul descris al concursului a se înfățișa la biserică în vre-o Dumineacă ori sărbătoare spre a face cunoștință cu poporul.

Concurenții au să-și înainteze rugărilelor, conform normelor prescrise, la oficiul protopopesc în Cetatea de Baltă tractul Târnava.

Oficiul parohial gr. oriental. rom.

Oláh-Kocsárd (Cucerdea română), la 29 Iulie v. 1917.

Petru Sămărghițan, preot și pres. com.

Kincsom Agustín, epiprop.

Nr. 612/917 of. prot.

Văzut:

Cetatea de baltă, 15 August 1917.

Nicolae Todoran,
protopresbiter.

Nr. 372/917.

(171) 3—3

Concurs.

Pentru întregirea postului de paroh din parohia de clasa II-a Jac, cu filile Bred și Romita, protopresbiteral Unguraș, se scrie concurs cu termin de 30 de zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Emolumentele impreunate cu acest post sunt cele fasonate în coala B., pentru întregirea dotației preoști dela stat.

Cererile de concurs au a se înainta la subsemnatul oficiu protopresbiteral în terminul deschis, iar concurenții sunt poftiți să se prezinta, cu știrea subsemnatului, în parohie la biserică, în vre-o Dumineacă sau sărbătoare spre a cânta, cuvânta și eventual a celebra sf. liturgie și a face cunoștință cu poporul.

Fizeș-Sânpetru, la 20 lunie (3 Iulie) 1917.

Oficiul protopresbiteral gr.-or. român al Ungurașului, în conțelegere cu comitetul parohial.

Pavel Roșca,
protopop.

5—5 (164) Se primesc îndată:

2 creștori de lemn

în fabrica de lăzi din Piața gării (Bahnhofplatz) Nr. 4. Plata pe zi 10—15 coroane. — Tot acolo se mai primesc măsari și tăetori cu ferestrău; plata pe zi: 13—15 coroane.

A apărut și se află de vânzare la Librăria arhidiecezană din Nagyszeben—Sibiu :

Tipicul bisericii ortodoxe

întocmit pentru trebuințele preoștilor români și ale elevilor seminariai

de

Aurel Popoviciu,

duhovnic-econom seminarial, instructor de căntări bisericesti și de tipic.

Aprobat de Preaven. Consistor arhidiecezan prin decisul din 21/VII 1916. Nr. 7238 B.

Se vinde numai legat cu 5 cor.
plus 50 fil. porto, recomandat.

A apărut și se află de vânzare la Librăria arhidiecezană:

Conlucrarea omului cu Dumnezeu.**Predici**

de

Mihai Păcăian,

protopresbiter

și alii preoți din prezbiteratul B.-Comloșului.

Prețul 3 cor., plus 12 fil. porto.

A apărut și se află de vânzare la Librăria arhidiecezană, Sibiu.

A apărut

în editura comisiunei administrative a tipografiei arhidiecezane

Psaltirea bogată

tipărită în zilele Preațăratului împărat și rege **Francisc Iosif I**, sub îngrijirea și binecuvântarea Inalt Preașfințitului Domn **Ioan Mețianu**, arhiepiscop al bisericii ortodoxe române din Transilvania și mitropolit al românilor de religiunea gr.-or. din Ungaria și Transilvania, cavaler al ordinului Francisc Iosif clasa I și al coronei de fer clasa II. Proprietar al crucei pentru merită, membru în casa magnaților etc. etc.

Se află în depozit spre vânzare la Librăria arhidiecezană și se vinde legată frumos în piele roșie, fără copii și ornamente aurit, la mijloc cu sfânta cruce, cu 20 cor. scumpindu-se pielea, legată în pânză neagră și la mijloc imprimat o cruce, cu 15 cor. Revânzătorilor se dă rabat 10%. Tipar frumos cu litere latine, de calitatea primă, și hârtie fină și trainică.

In editura Comisiunei administrative a tipografiei arhidiecezane a apărut:

Mărturisirea ortodoxă

bisericii catolice și apostolice de răsărit revăzută la înșarcinarea comisiunei, după traducerea arhimandritului Filaret Scriban, de Dr. Pavel Rosca, prof. sem., cu binecuvântarea Excelenței Sale a Inalt Preașfințitului Domn Arhiepiscop al Transilvaniei și Metropolit al Românilor gr.-or. din Ungaria și Transilvania **Ioan Mețianu**.

Revizuirea e făcută pe baza textului cel mai autentic al scrierilor simbolice publicate de prof. dela facultatea teologică din Atena I. E. Mesolora, sub titlu: „*Tăzīmatul*” Atene. 1883.

In aceasta ediție, bine îngrădită și din punct de vedere al limbii, pe lângă „Prefață” revăzătorului în care se indică istoricul edării acestei cărți simbolice și isoarele considerate, se publică și o parte din „Precuvântarea” arhimandritului Filaret Scriban, dimpreună cu biografia mitropolitului Petru Movila, precum și aprobările patriarhale referitoare la aceasta carte simbolică.

Se afă în deposit spre vânzare la Librăria arhidiecezană și se vinde broșărată, cu prețul de 3 cor.

Revânzătorilor li se dă rabat 20%.